

[Nørskov.]

ende det nye Militærhospitals Anvendelse. Jeg skal ikke komme stærkt ind herpaa, men indskænke mig til at nævne, at ved Lov af 31. Marts 1928 blev det bestemt, at det nye Garnisonssygehus paa Nørre Fælled ved Tagensvej skulde anvendes som Fælleshospital for Hærens og Flaadens syge, dog saaledes, at der ogsaa blev Plads til en neurologisk Afdeling for Rigshospitalet. Invalidforsikringsraadet fik Ret til at belægge 28 Pladser paa denne Afdeling med de saakaldte Observationspatienter. Det var efter grundig Overvejelse, at daværende Forsvarsminister Brorsen fremsatte dette Forslag, idet Sagen havde været behandlet i et Udvalg af 13. Marts 1924, som Indenrigsministeriet havde nedsat angaaende Administrationen af Statens faste Ejendomme, og det store Flertal af dette Udvalgs Medlemmer anbefalede at anvende det nye Hospital paa Tagensvej som Fælleshospital for Hær og Flaade. Der blev særlig fra Udvalgets Side henpeget paa, at man derved kunde billigere Administrationen i betydelig Grad, og jeg synes, det er ganske indlysende, at det bliver betydeligt billigere at have Administrationen samlet i Stedet for spredt paa forskellige Steder. Som paapeget af den højtærede Undervisningsminister ved dette Lovforslags Fremsættelse var der baade i det af mig nævnte Udvalg, i Regeringen og i Rigsdagen Enighed om, at samtidig med, at Hæren og Flaaden fik sine Hospitalsforhold ordnet, burde der ogsaa søges tilvejebragt en Udvidelse af Rigshospitalet. Undervisningsminister Byskov imødekom dette Ønske fra Rigshospitalets Side ved den 18. Marts 1929 at fremsætte et Forslag om at opføre en Afdeling for sindssyge, en psykiatrisk Afdeling, til et Beløb af 1 125 000 Kr. Rigshospitalet havde ganske vist ønsket en noget større Udvidelse, nemlig ogsaa en Udvidelse af Poliklinikkerne, men det Spørgsmaal forbeholdt Minister Byskov sig at tage op senere til Overvejelse og eventuel Løsning. Det Byskov'ske Forslag kom imidlertid ikke til Behandling her paa Rigsdagen. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Bjerring, har allerede forklaret Aarsagen hertil, saa det skal jeg ikke yderligere komme ind paa, jeg skal kun nævne, at nu, ca. to Aar efter dette Forslags Fremsættelse, fremsætter den nuværende Undervisningsminister et Forslag, der for de to første Paragraffers Vedkommende falder nøje sammen med det Forslag, som daværende Undervisningsminister Byskov fremsatte. Det nuværende Forslag er lidt dyrere, end Byskovs Forslag

var, men til Gengæld bliver der saa ogsaa Plads til flere Patienter.

Ved dette Forslag, som her foreligger til Behandling, opnaas utvivlsomt en bedre Ordning for de tre Parter, som er interesseret heri, nemlig Staten, Københavns Amt og Københavns Kommune, end hvis de hver for sig skulde opføre et Hospital for sindssyge Patienter. I Lovforslagets Bemærkninger er der gjort Rede for de Forhandlinger, der er ført med Københavns Amt og Københavns Kommune. Der er gjort Rede for, hvilke Vederlag disse to Institutioner skal yde Staten for de Patienter, som indlægges paa det nye Hospital. Jeg gaar ud fra, at de Forhandlinger er ført paa en for Staten god Maade, saaledes at Staten kan være tjent dermed, men for øvrigt er det sikkert et Spørgsmaal, der kan tages op til yderligere Bedømmelse i det Udvalg, som jeg forventer vil blive nedsat om Sagen.

Vi fra Venstres Side erkender, at Rigshospitalet savner en saadan Afdeling for sindssyge Personer, en saakaldt psykiatrisk Afdeling, ogsaa af den Grund, at en saadan Afdeling sikkert er paakrævet for de unge Lægers Uddannelse paa dette specielle Omraade. Saa vidt jeg ved, har denne Uddannelse nu i mange Aar fundet Sted paa Københavns Kommunehospital. Der hævdes, at Kommunehospitalet har meget haardt Brug for sin Plads, og at Kommunehospitalet ikke i Længden kan afse Plads for der at uddanne de unge Læger.

Jeg gaar ud fra, at i det Udvalg, som vil blive nedsat, vil den højtærede Minister fremkomme med yderligere Planer og Tegninger for den saakaldte psykiatriske Bygning derude ved Rigshospitalet, og jeg vil derfor sige til den højtærede Undervisningsminister, at hvis han vilde have nøjedes med de to første Paragraffer i Lovforslaget, er jeg temmelig sikker paa, at det vilde have faaet en forholdsvis let Gang gennem Rigsdagen. Men i de følgende Paragraffer foreslaar den højtærede Minister jo en fuldstændig Ændring af Loven af 21. Marts 1928, og de foreslaaede Ændringer er noget vanskelige at overskue og at bedømme Rækkevidden af. At den højtærede Minister har haft svært ved ogsaa selv at komme til et Standpunkt i denne Sag, synes jeg fremgaar af den Kendsgerning, at Sundhedsstyrelsens Betænkning er afgivet den 21. Januar, og først 6—7 Uger efter, den 10. Marts, kan den højtærede Minister fremsætte Forslaget her i Tinget. Naar den højtærede Minister har haft saa lang Tid til Overvejelse, kan jeg